

דירקון הסנהיג כילד טוב

"...תאכל עד הסוף ותהיה חזק... אבל אם תלך כפוף אף אחד לא יתחתן אתך... זה כתוב שחור על לבן... רק שהשכנים לא ישמעו... ואם ירצה השם תהיה מיניסטר... ותמיד תזכור שהכל למען הילדים... ותלבש סוודר כשאתה יוצא מהבית..."

הלוחמת, ובמישפחת חרות, ובמישפ"ח חת גח"ל, ובמישפחת הליכוד, ובמישפחת האופוזיציה, ובמישפחת הקואליציה, ובמישפחת הממשלה, ובמישפחת ישראל ובמישפחת העמים.

לא לדבר בקול רם, לא לספר מה קורה, ותמיד לחייך ולהתחבק. לחייך ולהתחבק. קליק וקלאק, שהרי הכל מלוכדים והכל בסדר. עובדה.

אחרי יראת השכנים באה יראת ה"אלוהים".

השכנים נמצאים קרוב ויכולים ל"דעת מה קורה בפנים, אבל מהם אפ"ישר להסתיר. אלוהים, למרות שהוא רחוק, הוא בכל-זאת כל-יכול והוא מסוגל להציץ פנימה, ואולי אפילו, אם ירגיזו אותו, הוא עלול לדבר ולספר לשכנים.

לכן אסור להרגיז אף-פעם את אלוהים, וצריך לרצות אותו ולפצות אותו ולתת לו כבוד ולהזכיר אותו, לטובה כמובן, כמה שאפשר.

שמתנהג יפה מתנהגים אליו יפה. כך באדם וכך במדינה.

מדינה שלבושה טוב ומתנהגת יפה היא מדינה טובה ויפה, וכולם מתייחדים סביב אליה טוב ומתנהגים אליה יפה. כי מי שמכבד את עצמו הכל מכבדים אותו. עובדה.

ילד טוב, שהוא גם ממישפחה טובה, יודע שהעיקר הוא שהשכנים לא ישמעו ולא יראו ולא יידעו. בפנים יכולים כולם לשנוא זה את זה עד מוות, בפנים הקירות יכולים להיסדק ולהתמוטט, בפנים כל הבית יכול להירקב ולהסריח עד-מוות — אבל בחוץ הכל צריך להיות טוב ויפה ונקי ומסוייד. לעולם אסור להתווכח בקול רם, שלא ייצא החוצה, ואם יוצא אים החוצה לעולם אסור לספר מה קורה בפנים, ותמיד צריך להתחבק לאות אחדות ולחייך כסימן שהכל בסדר. רק שהשכנים לא ישמעו ולא יראו ולא יידעו.

וכך זה במישפחת בגין, ובמישפחה

ואם זה נכון לגבי השכונה, ודאי שזה נכון לגבי העולם.

אם נגיד שכל מה שיש, "ברוך השם", וכל מה שיהיה, "אס-ירצה השם" — אז אלוהים לא יתרגז ולא ידבר ולא יספר ויהיה תמיד בעדנו. עובדה.

אבל לילד טוב יש גם דברים קדושים. מה שכתוב, למשל, הוא קדוש. להגיד, "כתוב" זה כמו להגיד, "קדוש". מה שכתוב — ישנו, מה שלא כתוב — איננו. מה שכתוב — קדוש, מה שלא כתוב — שטויות.

כך בחיי הפרט, וודאי שכך בחיי הכלל.

התנ"ך, הסכמי שביתת-הנשק, הח"לטה 242 — זה כתוב וזה המציאות. אולי רק לפרש את המציאות לטובתנו ואז הכל יסתדר. הפלסטינים, הנפט הערבי, יחסי-הכוחות העורמיים — זה לא כתוב ואלה שטויות. לא צריך בכלל להתייחס לזה.

הנייר הוא המציאות, ואילו המציאות אינה שווה אפילו את הנייר ש"עליו היא לא כתובה. הנה זה כתוב, וככה זה עובדה.

חוץ מללבוש סוודר כשיוצאים מהבית, זוכר גם הילד הטוב שהכל צריך לעשות למען הילדים.

כך בבית וכך בכל מקום. הכל למען הילדים. הכל.

ואם יכריזו בגין בעוד כמה זמן כי "למען ילדינו נקריב את ילדינו", אין בכלל מה להתפלא. כי גם זאת עובדה נחרצת.

פסיכולוגים יטענו שחינוך ישכוח עלול להביא לריגשות-אשמה קשים. נכון, אבל השאלה היא לאן יילכו ריגות-האשמה. אם הם יילכו פנימה, לתוך הילד, נקבל ילד מסוגר עם קומפלקסים. אם הם יילכו חזרה לאם, כריאקציה, נקבל ילד תוקפני עם תסביכים. אבל אם הם יילכו, כמו שהאמא רוצה, החוצה, אל העולם, נקבל מנהיג לאומי בעל שיעור-קומה.

בכל אשמים הקומוניסטים, הגרמנים, הספרדים, האנטישמים, הערבים, הנאצים, השחורים, הירוקים. בכל אשמים הגויים. בכל אשם העולם. עובדה.

ועוד עובדה — אצל ילד טוב הכל מתחיל מזה שצריך לאכול כל דבר עד הסוף. כי מי שלא אוכל עד הסוף יהיה חלש, ומי שאוכל עד הסוף יהיה חזק.

אז אנחנו נאכל אותה עד הסוף. ואחר-כך נהיה חזקים.

המנהיג בתמונת-פירסומת עם נכדיו - ילדי מישפחה אחת לבושים כולם בפסים - ילדי המישפחה האחרת כולם בנקודות

אילו עשה מישהו סקר-דעת-אמהות ארצי ושאל, "כמו מי היית רוצה ש" יהיה בנך כשיגדל?" היה מנחם בגין זוכה במקום הראשון, הרבה לפני של-מה ארצי, ואפילו לפני דן כנר.

כי בגין הוא התגשמות חלומה של כל אם. וככה היא היתה רוצה לראות את בנה כשיהיה גדול.

הוא כמו דן כנר, אבל הוא מיניסטר אמיתי.

הוא כמו שלמה ארצי, אבל הוא שר הרבה יותר טוב.

בגין הוא ילד טוב. הוא ילד טוב ירושלים, הוא ילד טוב ורשה, הוא ילד טוב ברוקלין, הוא ילד טוב קז'בלנקה, הוא ילד טוב עולמי.

כי מה צריכה אם יהודיה יותר מזה? — ילד מנומס ונקי, ילד שיוודע תורה, ילד לבוש טוב וחם, ילד שיוודע להתנהג, ילד שהולך זקוף וישר, ילד ש"יודע שפות, ילד שנותן כבוד לאמ-הות ולא-לוהים, ילד שיוודע עורר-דין, ילד שלמרות שהוא מיניסטר גדול הוא בכל-זאת ילד טוב — מה צריך יותר מזה? מה יכול להיות יותר טוב מזה? אבל יש יותר טוב מזה — בגין הוא לא רק ילד טוב בהתנהגותו, הוא גם ילד טוב במדיניותו.

הוא לא ילד טוב של אמריקה, כמו רבין. הוא לא ילד טוב של רוסיה, כמו וילנר. הוא לא ילד טוב של קא-ריירה, כמו פרס. בגין הוא ילד טוב של אמא. כמו שצריך.

בגין יודע שמי שהולך כפוף — אף-אחד לא יתחתן איתו. הוא גם יודע מה פירוש, "אף-אחד לא יתחתן אתו" — פירושו שאף-אחד לא יתייחס אליו, אף-אחד לא יסתכל עליו, אף-אחד לא יקשיב לו, אף-אחד לא ישים עליו. ובאמת בגין הולך זקוף והוא גם ה"חתן וגם נהיה ראש-ממשלה. עובדה.

וכמו היחיד כך האומה.

אומה שהולכת כפוף אף-אחד לא יתחתן איתה, אף-אחד לא יתייחס אליה, אף-אחד לא יסתכל עליה, אף-אחד לא יקשיב לה, אף-אחד לא ישים עליה. אבל אם גלד זקופים אמריקה תתחתן איתנו, רוסיה תתייחס אלינו, אפריקה תסתכל עלינו, אירופה תקשיב לנו והערבים ישימו, גם ישימו, עלינו. עובדה.

וככה גם בלבוש ונימוס. אדם שלבוש טוב הוא אדם טוב. אדם שמתנהג יפה הוא אדם יפה. מי שלבוש טוב מתייחסים אליו טוב. מי